Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 23. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālais nodrošinājums – Migrējoši darba ņēmēji – Regula (EK) Nr. 883/2004 – Bezdarbnieka pabalsti – Aprēķināšana – Uzturēšanās dalībvalstī pēdējās saņemtās algas neņemšana vērā – Pārāk īss atskaites periods – Alga, kas saņemta pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas – Persona, kas pirms tam ir veikusi darbību nodarbinātas personas statusā Šveicē

Lietā C-29/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundessozialgericht* (Federālā sociālo lietu tiesa, Vācija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 23. oktobrī un Tiesā saņemts 2019. gada 16. janvārī, tiesvedībā

ZP

pret

Bundesagentur für Arbeit,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents) un N. Vāls [*N. Wahl*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– ZP vārdā – *M. Hanke*, *Rechtsanwalt*,

– *Bundesagentur für Arbeit* vārdā – *B. Klug*, pārstāvis,

– Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek*, *J. Pavliš* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Van Hoof* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums OV 2004, L 200, 1. lpp.) 62. panta 1. un 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp ZP un *Bundesagentur für Arbeit* (Federālā darba aģentūra, Vācija; turpmāk tekstā – "Aģentūra") par to bezdarbnieka pabalstu summu, ko pēdējā minētā ir piešķīrusi ZP, piemērojot valsts tiesību normas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Nolīgums par personu brīvu pārvietošanos

3 Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā (OV 2002, L 114, 6. lpp.; turpmāk tekstā – "NPBP"), 8. pantā ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas puses saskaņā ar II pielikumu paredz sociālā nodrošinājuma sistēmu saskaņošanu [..]."

4 Atbilstoši NPBP II pielikuma 1. pantam, kurā grozījumi izdarīti ar Apvienotās komitejas, kas izveidota ar NPBP, Lēmumu Nr. 1/2012 (2012. gada 31. marts) (OV 2012, L 103, 51. lpp.):

"1. Attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju līgumslēdzējas puses vienojas par to, ka tās savā starpā piemēro Eiropas Savienības tiesību aktus, uz kuriem sniegtas atsauces un kuros izdarīti grozījumi šā pielikuma A iedaļā, vai šādiem tiesību aktiem līdzvērtīgus noteikumus.

2. Šā pielikuma A iedaļā minētajos tiesību aktos lietoto terminu "dalībvalsts(-is)" saprot tādējādi, ka papildus valstīm, uz kurām attiecas attiecīgie Kopienu tiesību akti, tajā ir ietverta arī Šveice."

5 Minētā II pielikuma A iedaļā ir ietverta atsauce uz Regulu Nr. 883/2004.

Regula Nr. 883/2004

6 Regulas Nr. 883/2004 4., 32. un 45. apsvērumā ir noteikts:

"(4) Jāievēro valstu sociālās nodrošināšanas tiesību aktu īpatnības un jāizstrādā vienīgi koordinācijas sistēma.

[..]

(32) Lai sekmētu darba ņēmēju pārvietošanās iespējas, īpaši lietderīgi ir veicināt nodarbinātības meklējumus dažādās dalībvalstīs; tādēļ jānodrošina ciešāka un efektīvāka koordinācija starp bezdarba apdrošināšanas shēmām un visu dalībvalstu nodarbinātības dienestiem.

[..]

(45) Tādēļ, ka dalībvalstis nevar pienācīgi īstenot iecerētās darbības mērķi, proti, koordinēt pasākumus, lai garantētu personu brīvas pārvietošanās tiesību pilnvērtīgu izmantošanu, un minētās rīcības mērogu un seku dēļ šo mērķi labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. Atbilstīgi minētajā pantā noteiktajam proporcionalitātes principam šī regula nosaka tikai tādus pasākumus, kas nepārsniedz minētā mērķa sasniegšanai nepieciešamo."

7 Atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam:

"Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakļauti vai bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām."

8 Regulas Nr. 883/2004 III sadaļas 6. nodaļas 61.–65. pantā ir ietverti šīs regulas īpašie noteikumi, kas piemērojami bezdarbnieku pabalstiem.

9 Minētās regulas 61. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalsts kompetentā iestāde, pēc kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana vai ilgums ir atkarīgs no apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodu izpildes, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā tiesību aktiem, kurus tā piemēro.

[..]"

10 Šīs pašas regulas 62. panta 1. un 2. punkts ir formulēti šādi:

"1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti paredz pabalstu aprēķinu, pamatojoties uz iepriekšējo algu vai ienākumiem no profesionālās darbības, ņem vērā tikai to algu vai ienākumus no profesionālās darbības, ko attiecīgā persona saņēmusi saistībā ar viņas darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja kompetentās iestādes pārziņā esošie tiesību akti paredz īpašu atskaites periodu tās algas noteikšanai, ko izmanto par pamatu pabalstu aprēķināšanai, un ja visā šajā periodā vai kādā tā posmā attiecīgā persona ir bijusi pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem."

Vācijas tiesības

11 *Drittes Buch Sozialgesetzbuch* (Sociālā nodrošinājuma kodeksa III sējums), tā 2011. gada 20. decembra redakcijā (*BGBl.* 2011 I, 2854. lpp.; turpmāk tekstā – "*SGB* III"), 149. pantā "Principi" ir noteikts:

"Bezdarbnieka pabalsts

[..]

2. pārējiem bezdarbniekiem ir 60 procenti (vispārējais pabalsts)

no vispārējās neto algas (atlīdzība par darbu), kas izriet no bruto algas, kuru bezdarbniece vai bezdarbnieks ir saņēmis atskaites periodā (atskaites alga)."

12 *SGB* III 150. pantā "Atskaites periods un atskaites cikls" ir noteikts:

"(1) Atskaites periods ietver attiecīgo darba tiesisko attiecību pārtraukšanas brīdī apmaksātos periodus par nodarbinātību ar obligāto apdrošināšanu aprēķina ciklā. Aprēķina cikls ir viens gads; tas beidzas līdz ar pēdējo darba tiesisko attiecību, uz ko attiecas obligātā apdrošināšana, dienu pirms tiesību rašanās.

[..]

(3) Aprēķina ciklu var pagarināt līdz diviem gadiem, ja

1. atskaites periods ir mazāk nekā 150 dienas ar tiesībām uz algu,

[..]."

13 *SGB* III 151. panta "Atskaites alga" 1. punktā ir paredzēts:

"Atskaites alga ir vidējā dienas alga, par ko ir jāveic sociālās iemaksas un ko atskaites periodā ir saņēmusi bezdarbniece vai bezdarbnieks. [..]"

14 Saskaņā ar *SGB* III 152. pantu "Fiktīva aprēķināšana":

"(1) Ja līdz diviem gadiem pagarinātā aprēķina ciklā nevar konstatēt vismaz 150 dienu atskaites periodu ar tiesībām uz algu, par pamatu aprēķinātajai algai ir jāizmanto fiktīva alga. [..]

(2) Lai noteiktu fiktīvo algu, bezdarbniece vai bezdarbnieks ir jāklasificē kvalifikācijas grupā, kas atbilst nodarbinātībai vajadzīgajai profesionālajai kvalifikācijai, attiecībā uz kuru *Agentur für Arbeit* [Darba aģentūra, Vācija] pirmām kārtām ir jāvērš starpniecības centieni bezdarbnieces vai bezdarbnieka labā. [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15 Prasītājs pamatlietā ir Vācijas pilsonis un dzīvo Vācijā. Laikā no 1990. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 31. oktobrim viņš strādāja kā pārrobežu darba ņēmējs uzņēmumā, kas atrodas Šveicē. Sākot no 2014. gada 1. novembra, viņš veica tādu darbību nodarbinātas personas statusā Vācijā, kuru viņa darba devējs izbeidza 2014. gada 24. novembrī. 2014. gada novembrī prasītājam pamatlietā maksājamā alga tika aprēķināta un izmaksāta 2014. gada 11. decembrī.

16 Ar 2015. gada 2. janvāra lēmumu Aģentūra prasītājam pamatlietā, sākot no 2014. gada 25. novembra un uz divu gadu laikposmu, piešķīra bezdarbnieka pabalstu 29,48 EUR dienā, kas aprēķināta, pamatojoties uz fiktīvu atskaites algu 73,73 EUR apmērā. Tā kā prasītāja pamatlietā saņemtā alga par viņa darbību nodarbinātas personas statusā Šveicē netika izmantota par pamatu šī bezdarbnieka pabalsta aprēķinā, viņš iesniedza sūdzību Aģentūrai, kura tika noraidīta ar 2015. gada 16. janvāra lēmumu.

17 Lai secinātu, ka prasītājs pamatlietā ir ieguvis tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, Aģentūra atbilstoši Regulas Nr. 883/2004 61. panta 1. punktam, lasot to kopsakarā ar NPBP, ir ņēmusi vērā nodarbinātības laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar Šveices tiesību aktiem. Runājot par šā bezdarbnieka pabalsta summas aprēķinu, Aģentūra saskaņā ar *SGB* III 152. panta 1. punktu par atskaites algu ir ņēmusi fiktīvu algu, uzskatot, ka prasītājs pamatlietā nevar atsaukties uz "atskaites periodu" piemērojamo valsts tiesību izpratnē, proti, nodarbinātības laikposmu, kas ir pakļauts obligātām iemaksām saskaņā ar *SGB* III 150. panta 1. punktu, vismaz 150 dienas, kas dod tiesības uz algu Vācijā. Turklāt Aģentūra

uzskatīja, ka alga, kas saņemta 2014. gada decembrī saistībā ar darbību nodarbinātas personas statusā Vācijā 2014. gada novembrī, nevar tikt ņemta vērā, jo šī tiesību norma attiecās vienīgi uz algām, kas ir aprēķinātas jau darba tiesisko darba attiecību beigās.

18 *Sozialgericht Konstanz* (Konstancas Sociālo lietu tiesa, Vācija) ar 2016. gada 19. janvāra spriedumu daļēji apmierināja prasītāja pamatlietā celto prasību par minētajiem Aģentūras lēmumiem un uzdeva Aģentūrai aprēķināt bezdarbnieka pabalsta summu, par pamatu ņemot atskaites algu 93,03 EUR apmērā.

19 *Landessozialgericht Baden-Württemberg* (Bādenes-Virtembergas federālās zemes Sociālo lietu tiesa, Vācija) noraidīja prasītāja pamatlietā un Aģentūras apelācijas sūdzības par šo spriedumu. Šī tiesa uzskata, ka bezdarbnieka pabalsta summas aprēķinam saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 62. pantu ir jābūt balstītam tikai uz to algas summu, kuru prasītājs pamatlietā ir saņēmis saistībā ar pēdējo Vācijā ieņemto amatu, nevis uz fiktīvu algu, kas aprēķināta, piemērojot valsts tiesību normas, jo šī regula prevalē pār šīm pēdējām minētajām tiesību normām.

20 Izskatot "Revision" sūdzību, ko Aģentūra ir iesniegusi par šīs pēdējās minētās tiesas spriedumu, *Bundessozialgericht* (Federālā sociālo lietu tiesa, Vācija) uzskata, ka Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punkta formulējuma šaura interpretācija sakrīt ar interpretāciju, kādu šajā lietā ir sniegušas zemāko instanču valsts tiesas. Iesniedzējtiesa tomēr norāda, ka gan LESD 48. pantā, gan šajā regulā ir paredzēta tikai dalībvalstu tiesību aktu sociālā nodrošinājuma jomā koordinēšana, nevis saskaņošana, jo tas ir dalībvalstu kompetencē paredzēt nosacījumus, kādiem valsts tiesībās ir pakļauti sociālā nodrošinājuma pabalsti. Līdz ar to šī tiesa vēlas noskaidrot, vai minētās regulas 62. pantā ietvertā norāde uz algu, kas saņemta par pēdējo darbību, ir uzskatāma tikai par principiālu piesaisti sociālo tiesību koordinēšanai, kas neietekmē dalībvalstu piemērotos noteikumus par sociālo pabalstu aprēķināšanu.

21 Šādos apstākļos *Bundessozialgericht* (Federālā sociālo lietu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 62. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmēja dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajai iestādei viņa bezdarba gadījumā "alga", ko attiecīgā persona "saņēmusi" saistībā ar savu pēdējo nodarbinātību šīs iestādes valsts teritorijā, pabalstu aprēķinā ir jāņem vērā arī tad, ja saskaņā ar tādiem valsts tiesību aktiem attiecībā uz bezdarbnieka pabalstu, kuri kompetentajai iestādei ir jāpiemēro, šo algu nevar ņemt vērā nepietiekama tās saņemšanas ilguma dēļ un alternatīvi ir paredzēta pabalstu fiktīva aprēķināšana?

2) Vai Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 62. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmēja dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajai iestādei viņa bezdarba gadījumā "alga", ko attiecīgā persona "saņēmusi" saistībā ar savu pēdējo nodarbinātību šīs iestādes valsts teritorijā, pabalstu aprēķinā ir jāņem vērā arī tad, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri kompetentajai iestādei ir jāpiemēro, šo algu nesavlaicīga norēķina dēļ nedrīkst izmantot par pamatu pabalstu aprēķināšanai atskaites periodā un alternatīvi ir paredzēta pabalsta fiktīva aprēķināšana?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievadapsvērumi

22 Jāatgādina, ka Regula Nr. 883/2004 saskaņā ar tās 2. panta 1. punktu ir piemērojama attiecībā uz dalībvalsts valstspiederīgajiem, kuri ir pakļauti vai ir bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem.

23 Savukārt NPBP 8. pantā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas puses saskaņā ar šī nolīguma II pielikumu paredz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, lai jo īpaši noteiktu piemērojamos tiesību aktus un izmaksātu pabalstus personām, kas uzturas līgumslēdzēju pušu teritorijā. Saskaņā ar šī II pielikuma A iedaļas 1. punktu līgumslēdzējas puses savstarpēji paredz piemērot Regulu Nr. 883/2004. Tādējādi, tā kā atbilstoši minētā II pielikuma 1. panta 2. punktam "šā pielikuma A iedaļā minētajos tiesību aktos lietoto terminu "dalībvalsts(-is)" saprot tādējādi, ka papildus valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Savienības attiecīgie tiesību akti, tajā ir ietverta arī Šveice", šīs regulas noteikumi attiecas arī uz Šveices Konfederāciju (spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šajā gadījumā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka prasītājs pamatlietā ir Vācijas valstspiederīgais, kurš pirms profesionālās darbības Vācijā, kurai beidzoties noslēgumā viņš saņēma bezdarbnieka pabalstu saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, bija pakļauts Šveices Konfederācijas tiesību aktiem.

25 Šādos apstākļos prasītāja pamatlietā situācija ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā.

Par pirmo jautājumu

26 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja algas, kas ieinteresētajai personai ir izmaksāta saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, saņemšanas ilgums nesasniedz atskaites periodu, kas minētajā tiesību aktā ir paredzēts, lai noteiktu algu, kas ir pamatā bezdarbnieka pabalstu aprēķinam, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.

27 No Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punkta nepārprotami izriet – ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēts, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, ir jāņem vērā vienīgi alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi saistībā ar tādu pēdējo darbību nodarbinātas personas statusā, ko tā ir veikusi atbilstoši šim tiesību aktam.

28 Ir jākonstatē, ka nekāda atkāpe no šajā tiesību normā paredzētās prasības nav noteikta. Šajā ziņā atkāpe, kas minēta attiecīgajā Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, tās redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), tiesību normā, proti, tās 68. panta 1. punktā, kurā bija paredzēts citādi aprēķināt bezdarbnieka pabalstus, ja ieinteresētā persona pēdējo amatu nav ieņēmusi vismaz četras nedēļas tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesību akti bija piemērojami attiecībā uz šiem pabalstiem, Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punktā netika pārņemta.

29 Turklāt saskaņā ar šīs regulas 62. panta 2. punktu prasība ņemt vērā vienīgi algu, kas saistīta ar pēdējo darbību nodarbinātas personas statusā, kura veikta minētās dalībvalsts tiesību aktiem, ir piemērojama arī gadījumā, ja šajos tiesību aktos ir paredzēts konkrēts atskaites periods tās algas noteikšanai, ko izmanto par pamatu pabalstu aprēķināšanai, un ja visā šajā periodā vai kādā tā posmā attiecīgajai personai bija piemērojami citas dalībvalsts tiesību akti.

30 No šīs pēdējās minētās tiesību normas izriet, ka, lai gan dalībvalsts tiesību aktos var noteikt atskaites periodu, lai noteiktu algu, kas ir pamatā pabalstu aprēķinam, periodi, kuros ieinteresētā persona ir bijusi pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem, ir jāņem vērā, nosakot šo atskaites periodu.

31 No tā izriet, ka minētā tiesību norma nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kuru piemērojot, lai noteiktu, vai tajā paredzētais atskaites periods ir ticis sasniegts, tiek ņemts vērā tikai nodarbinātības laikposms šajā dalībvalstī, izslēdzot tos laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem vai, kā tas ir pamatlietā, Šveices Konfederācijas tiesību aktiem atbilstoši NPBP.

32 Līdz ar to no Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkta izriet, ka, pirmkārt, ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēts, ka pabalstu aprēķināšana tiek balstīta uz iepriekšējās algas summu, ir jāņem vērā vienīgi alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi par tādu darbību nodarbinātas personas statusā, ko tā ir veikusi atbilstoši šiem tiesību aktiem, un, otrkārt, lai gan tajā ir paredzēts un noteikts atskaites periods, lai noteiktu algu, kas ir aprēķina bāze, šajā atskaites periodā ir jāiekļauj nodarbinātības laikposmi, kas pabeigti gan atbilstoši minētajiem tiesību aktiem, gan atbilstoši citu dalībvalstu tiesību aktiem.

33 Šī interpretācija atbilst arī Regulas Nr. 883/2004 mērķiem, kas, kā izriet no tās 4. un 45. apsvēruma, ir koordinēt dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmas, lai garantētu personu brīvas pārvietošanās tiesību pilnvērtīgu izmantošanu (spriedums, 2018. gada 21. marts, *Klein Schiphorst*, C-551/16, EU:C:2018:200, 31. punkts). Šajā nolūkā šīs regulas mērķis ir izvairīties, ja vien tam nav objektīva pamatojuma, no tā, ka pret darba ņēmēju, kurš ir izmantojis savas tiesības brīvi pārvietoties un strādājis vairāk nekā vienā dalībvalstī, izturētos mazāk labvēlīgi nekā pret darba ņēmēju, kurš visu karjeru ir īstenojis vienā vienīgā dalībvalstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *van den Berg* u.c., C-95/18 un C-96/18, EU:C:2019:767, 75. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

34 Šajā kontekstā Tiesa saistībā ar NPBP ir nospriedusi, ka ar šo nolīgumu garantētā personu brīva pārvietošanās tiktu traucēta, ja kādas līgumslēdzējas puses valstspiederīgais būtu neizdevīgākā stāvoklī savā izcelsmes valstī tikai tādēļ, ka viņš ir īstenojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos (spriedums, 2019. gada 26. februāris, *Wächtler*, C-581/17, EU:C:2019:138, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Konkrētāk, attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punktā paredzēto bezdarbnieka pabalstu aprēķināšanu no Tiesas judikatūras izriet, ka atbilstošās Regulas Nr. 1408/71 normas mērķis bija atvieglot darba ņēmēju mobilitāti, nodrošinot ieinteresētajām personām tādu pabalstu saņemšanu, kuros, cik vien iespējams, ir ņemti vērā nodarbinātības nosacījumi, it īpaši atalgojums, kas tiem bija atbilstoši pēdējās nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1980. gada 28. februāris, *Fellinger*, 67/79, EU:C:1980:59, 7. punkts).

36 Pirmkārt, tā fakta mērķis, ka tiek ņemta vērā vienīgi pēdējā alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi atbilstoši šiem tiesību aktiem, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalsta summu, uz ko tai ir tiesības saskaņā ar šo tiesību aktu, ir nodrošināt darba ņēmēju brīvas pārvietošanās pilnvērtīgu izmantošanu, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 883/2004 32. apsvērumā, atvieglojot darba meklējumus šajā dalībvalstī.

37 Otrkārt, minētās algas neņemšanas vērā, pamatojoties uz to, ka attiecīgā dalībvalsts noteiktā atskaites perioda daļā, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalsta summu, ieinteresētā persona ir tikusi pakļauta citu dalībvalstu tiesību aktiem, sekas ir tādas, ka darba ņēmējam, kurš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, tiek piemērota mazāk labvēlīga attieksme nekā pret darba ņēmēju, kurš visu savu karjeru ir veicis tikai šajā dalībvalstī.

38 Nevar piekrist Aģentūras argumentācijai, saskaņā ar kuru, tā kā Regulas Nr. 883/2004 mērķis ir koordinēt un nevis saskaņot dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmas, prasība, saskaņā ar kuru tiek ņemta vērā vienīgi pēdējā alga, kas saņemta atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kā tas ir paredzēts šīs regulas 62. panta 1. punktā, ir tikai princips, kas ļauj turpināt pastāvēt tādiem īpašiem valsts tiesību aktu noteikumiem kā tie, kuros ir paredzēta bezdarbnieka pabalsta summas aprēķināšana, pamatojoties uz fiktīvu algu, kas paredzēta *SGB* III 152. pantā.

39 Šajā ziņā, protams, ir jāatgādina, ka ar šo regulu nav izveidota kopēja sociālā nodrošinājuma sistēma, bet gan tiek ļauts pastāvēt dažādām valstu sociālā nodrošinājuma sistēmām un tās vienīgais mērķis ir nodrošināt šo sistēmu koordinēšanu, lai garantētu personu brīvas pārvietošanās tiesību pilnvērtīgu izmantošanu. Tādējādi saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru dalībvalstis saglabā kompetenci savu sociālā nodrošinājuma sistēmu veidošanai (spriedums, 2018. gada 28. jūnijā, *Crespo Rey*, C-2/17, EU:C:2018:511, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Tomēr no paša Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkta formulējuma izriet, ka, lai gan atsevišķi bezdarbnieka pabalstu aprēķināšanas aspekti, it īpaši izvēle paredzēt, ka šī aprēķina pamatā ir iepriekšējās algas summa, patiešām ir dalībvalstu kompetencē, tomēr, ja dalībvalsts šādu izvēli ir izdarījusi savos tiesību aktos, šie noteikumi nodrošina, ka tiek ņemta vērā vienīgi alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi par tādu darbību nodarbinātas personas statusā, kas veikta saskaņā ar šiem tiesību aktiem (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2018. gada 21. marts, *Klein Schiphorst*, C-551/16, EU:C:2018:200, 46. punkts).

41 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, īstenojot savu kompetenci saistībā ar sociālā nodrošinājuma sistēmu izveidi, dalībvalstīm ir jāievēro Savienības tiesības un it īpaši LESD tiesību normas, kuras attiecas uz katra Savienības pilsoņa brīvību pārvietoties un uzturēties Savienības dalībvalstu teritorijā (spriedums, 2017. gada 7. decembris, *Zaniewicz-Dybeck*, C-189/16, EU:C:2017:946, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Dalībvalsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka bezdarbnieka pabalsta apmēra aprēķināšana tādās situācijās kā pamatlietā ir jāveic, pamatojoties uz fiktīvu algu, šī sprieduma 37. punktā minēto iemeslu dēļ var ierobežot personu, kurām ir piemērojami šie tiesību akti, brīvu pārvietošanos.

43 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja algas, kas ieinteresētajai personai ir izmaksāta saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, saņemšanas ilgums nesasniedz atskaites periodu, kas minētajā tiesību aktā ir paredzēts, lai noteiktu algu, kas ir pamatā bezdarbnieka pabalstu aprēķinam, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.

Par otro jautājumu

44 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, ir tikusi aprēķināta un samaksāta tikai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.

45 Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *SGB* III 150. panta 1. punktā ir paredzēts, ka atskaites periods, lai noteiktu bezdarbnieka pabalsta aprēķinu, "ietver attiecīgo darba tiesisko attiecību pārtraukšanas brīdī apmaksātos periodus par nodarbinātību [..]". Piemērojot šo noteikumu,

Aģentūra neņēma vērā algu, kas bija saistīta ar prasītāja pamatlietā veikto darbu Vācijā 2014. gada novembrī, jo šī alga tika aprēķināta un samaksāta tai tikai nākamajā mēnesī, proti, pēc viņa darba tiesisko attiecību izbeigšanas.

46 Kā izriet no atbildes, kas sniegta uz pirmo jautājumu, Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punkts nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru, aprēķinot bezdarbnieka pabalstus, netiek ņemta vērā alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā.

47 Protams, minētā 62. panta 1. punkta redakcijā vācu valodā – atšķirībā no tā redakcijām citās valodās – ir paredzēts ņemt vērā vienīgi algu, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi pēdējās atbilstoši šim tiesību aktam veiktās darbības nodarbinātas personas statusā "laikā" ("[..] *berücksichtigt ausschließlich das Entgelt* [..], *das die betreffende Person während ihrer letzten Beschäftigung* [..] *nach diesen Rechtsvorschriften erhalten hat*"); to Aģentūra norādīja sava argumenta atbalstam, saskaņā ar kuru algas, kas ieinteresētajai personai ir aprēķināta un izmaksāta pēc šīs pēdējās darbības beigšanas, neņemšana vērā atbilst šai tiesību normai.

48 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības oficiālo valodu redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma konteksta un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 2019. gada 12. septembris, A u.c., C-347/17, EU:C:2019:720, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

49 Ņemot vērā Regulas Nr. 883/2004 un it īpaši tās 62. panta 1. punkta mērķus, kas ir atgādināti šī sprieduma 33. un 35. punktā, nevar uzskatīt, ka šajā tiesību normā ieinteresētās personas algas saistībā ar pēdējo darbību nodarbinātas personas statusā ņemšana vērā ir atkarīga no apstākļa, ka ieinteresētajai personai šī alga ir tikusi aprēķināta un tā to ir saņēmusi, vēlākais, šīs darbības veikšanas pēdējā dienā.

50 Proti, datums, kurā alga tiek izmaksāta ieinteresētajai personai, nekādi neietekmē tā mērķa sasniegšanu, kas ir nodrošināt, ka viņam tiek piešķirti pabalsti, kuros, cik vien iespējams, tiek ņemti vērā nodarbinātības nosacījumi, it īpaši atalgojums, ko tas saņēma saskaņā ar pēdējās nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem. Turpretim tas, ka Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. punktā garantētās tiesības tiek padarītas par atkarīgām no algas aprēķina un izmaksas datuma, var ierobežot darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā.

51 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, ir tikusi aprēķināta un izmaksāta tikai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.

Par tiesāšanās izdevumiem

52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) izdod rīkojumu:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja algas, kas ieinteresētajai personai ir izmaksāta saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, saņemšanas ilgums nesasniedz atskaites periodu, kas minētajā tiesību aktā ir paredzēts, lai noteiktu algu, kas ir pamatā bezdarbnieka pabalstu aprēķinam, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.**

2) **Regulas Nr. 883/2004 62. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, kurā, paredzot, ka bezdarbnieka pabalstu aprēķins ir balstīts uz iepriekšējās algas apmēru, nav atļauts, ja alga, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi saistībā ar pēdējo atbilstoši šim tiesību aktam veikto darbību nodarbinātas personas statusā, ir tikusi aprēķināta un izmaksāta tikai pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas, ņemt vērā ieinteresētās personas saņemto algu par šo darbību.**

[Paraksti]